Datum: 20 juni 2016
Onderwerp: Veiligheid en leefbaarheid in de Postjesbuurt (Amsterdam West) n.a.v coffeeshop De Bij
Van: Buurtbewoners Collectief
Aan: Burgemeester Eberhard van der Laan

Geachte heer Van der Laan,

Wij voelen ons niet meer veilig in onze buurt – de Postjesbuurt in Amsterdam West. Dat komt door de coffeeshop De Bij en haar klanten, zo'n 1000 per dag. De Bij ligt op de hoek van 5.1.2,e en de Van Rensselaerstraat, tegenover kinderopvang Borboleta. 1000 bezoekers per dag verminderen de leefbaarheid van onze kleine buurt vol eenrichtingstraatjes; ze zorgen voor overlast zoals veel te veel verkeer, hard rijdende auto's en scooters, geparkeerde auto's met joints draaiende en rokende jongens, kabaal op straat, intimiderend gedrag, spanningen tussen bezoekers onderling en buurtgenoten, vieze portieken – ga zo maar door. De Bij doet er van alles aan om de overlast te beperken, maar 1000 klanten per dag – niet uit onze buurt maar vooral uit Nieuw-West – kan je niet onder controle houden. De vraag rijst: wat doet zo'n coffeeshop in onze kinderrijke volksbuurt? Wij willen u dringend verzoeken om voor De Bij een alternatieve locatie te vinden.

Om ons gevoel van onveiligheid, de verminderde leefbaarheid en onze klachten te onderbouwen, vindt u hieronder een greep uit de redenen die wij de afgelopen weken onder buurtgenoten verzameld hebben. Om te beginnen:

- Veel verkeer, snel rijdende auto's, achteruit rijden, tegen het verkeer in (allemaal klanten van De Bij)
- Verkeerssituatie is onveilig in wirwar van eenrichtingstraatjes; levensgevaarlijk voor kinderen bij oversteken
- Rondhangende jongeren, ook op het Paramariboplein, zorgen voor ongemak en onveilig gevoel
- Mensen die in hun geparkeerde auto jointje draaien en roken zorgen voor overlast en parkeerdruk
- Jongens blijven in een portiek hangen om hun jointje te roken; ze laten vaak rotzooi achter
- Scooters op de stoep, vaak met hoge snelheid
- Intimiderend gedrag en brutale reacties van klanten wanneer je hen aanspreekt over de overlast
- Achtergrond van al deze jongeren is onduidelijk en baart ons zorgen

Wat niet helpt: 100 meter verderop op de Baarsjesweg ligt, zoals u waarschijnlijk weet, ook nog een andere coffeeshop van dezelfde eigenaar, De Boerenjongens. Deze coffeeshop is net zo druk, als niet drukker.

Staat u ons toe een paar concrete voorbeelden te noemen. De buurjongen voelt zich niet meer op z'n gemak met al die jonge, vaak luidruchtige klanten in de straat: hij vindt hun gedrag intimiderend en probeert hen zoveel mogelijk te vermijden. Jonge kinderen vragen hun ouders wie al die onbekende jongens in de straat zijn en waarom hun sigaretten zo stinken – of ook: 'waarom stinkt de portiek zo, mama?' Als er jongens in de portiek hangen, durven de kinderen niet naar binnen. De buurman is bij zijn keel gegrepen en hardhandig toegesproken toen hij vriendelijk vroeg of ze weg wilden gaan. Onze kinderen willen vaak niet op de plein spelen, simpelweg omdat er 'grote jongens' rondhangen. Regelmatig word je van je fiets gereden door te snel rijdende auto's, of auto's die in de verkeerde richting rijden.

De coffeeshop en het ingehuurde beveiligingsbedrijf BG Groep doen er van alles aan om controle te houden en een zekere mate van veiligheid te waarborgen. Toch zijn zij niet in staat om het algehele gevoel van onveiligheid weg te nemen. 1000 bezoekers per dag onder controle houden is bijzonder lastig en niet zaligmakend. Sterker nog, hun voortdurende aanwezigheid in de straat werkt ook averechts voor ons, en is soms zelfs intimiderend, alsof we hier in een nachtclub leven vol met uitsmijters. Voor uw beeld: de heren dragen allemaal lange jassen met een bolhoedje en zijn als zodanig zeer prominent aanwezig in het straatbeeld. Kortom, de aanwezigheid van BG is in de eerste plaats om het bestaansrecht van de coffeeshop te waarborgen, niet onze veiligheid.

BG zorgt in feite voor een schijnbalans in de buurt. Iedereen denkt dat het allemaal wel ok is. Het lijkt veilig. In de media (De Pers, Het Parool) hebben zelfs artikelen gestaan over de succesvolle – gezamenlijke – aanpak van de gemeente, de politie en de BG Groep. Maar dit is een schijnwerkelijkheid. Het is niet waar. En dat is de afgelopen weken wederom duidelijk geworden.

In april hebben we voor het eerst sinds tijden weer de politie gebeld vanwege rokende jongeren in onze portiek. En twee dagen later worden wij aangesproken door beveiligingsmensen van BG groep op het feit dat we de politie hebben gebeld. Boodschap: jullie moeten niet de politie bellen, jullie moeten ons aanspreken. Dat vinden wij heel vreemd: waarom zouden wij de politie niet mogen bellen? Andere buren werden in die week aangesproken met de vraag of ze op Bonairestraat 72 wonen, aangezien daar de klacht vandaan zou komen. Dit hebben wij als zeer intimiderend ervaren. Vraag is natuurlijk, hoe het kan dat De Bij weet van onze klacht, terwijl wij de politie hebben gevraagd discreet met onze identiteit om te gaan? Sindsdien hebben wij uitvoerig gesproken met de buurtregisseur, de wijkagent en de stadsdeelvoorzitter.

Opvallend is dat in al deze bijeenkomsten het ontbreken van een klachtendossier wordt genoemd. De verklaring hiervoor is drieledig. Allereerst, jarenlang heeft de BG Groep benadrukt dat klachten bij hun gedaan moeten worden en niet bij de politie. Bovenstaande voorbeeld bevestigt dit. Dat zou betekenen dat als er een dossier is, dit bij de BG Groep zou moeten liggen. Twee: sommige buurtbewoners zijn helemaal gestopt met klachten indienen vanwege intimiderend gedrag van klanten en/of BG medewerkers. Zij kregen bijvoorbeeld van BG te horen dat ze niet zo moeilijk moesten doen, of dat ze het zelf schuld waren. Gevolg: veel buurtgenoten durven helemaal niks meer te zeggen. Drie: veel bewoners zijn moedeloos geworden de afgelopen jaren, hebben weinig hoop op verandering en klagen dus niet meer.

Sinds ons contact met de gemeente en de politie in april en mei heeft de coffeeshop / BG Groep haar werk geïntensiveerd: meer mensen op straat, meer gesprekken op straat, meer pogingen om de controle te houden. De vraag rijst: hoeveel mensen heb je nodig om 1000 klanten in bedwang te houden? En wat moet je daarvoor allemaal doen? Het heeft in ieder geval weinig te maken met een doorsnee Amsterdamse wijk. Maar wij maken het wel dagelijks mee. Saillant detail: vrij snel na onze eerste klachten bij politie en gemeente is BG begonnen met een deur-tot-deur enquete over de De Bij, de veiligheid en haar eigen functioneren. Helaas zijn ze niet bij ons langs de deur geweest.

Tot slot, een snelle zoektocht op het internet leert ons dat er vanaf het begin onvrede is geweest in de buurt over De Bij. Eerst over de komst van De Bij, het tweede filiaal van dezelfde eigenaar als De Boerenjongens. Juridisch bleken

de buurtbewoners echter 'geen poot te hebben om op te staan' (Telegraaf, 19 mei 2009). Daarna bleek al snel onvrede te ontstaan over de gevolgen van de aanwezigheid van De Bij. In 2012/13 hebben de bewoners zich al een keer georganiseerd om hun klachten en zorgen beter kenbaar te maken. Daar waren wij ook bij. Stadsdeelwethouder 5.1.2,e 5.1.2,e heeft toen duidelijk haar steun aan de buurt uitgesproken en aangegeven dat ze er alles aan zou doen om De Bij naar een andere locatie te verhuizen. De eigenaar van De Bij had daar destijds wel oren naar. Van deze bijeenkomst zijn notulen beschikbaar. De verwachtingen zijn echter niet waargemaakt. Ondertussen is 5.1.2,e 5.1.2,e weg en wonen wij nog steeds in de Postjesbuurt – en is er weinig veranderd. Kortom, De Bij is vanaf het begin discutabel geweest, de onvrede duurt al jaren, al dan niet geregistreerd in een politiedossier... en we hopen dan ook dat deze brief niet het begin is van een nieuwe, eindeloze reeks gesprekken en overleg, maar het begin van het einde van deze situatie.

De Bij is simpelweg niet op haar plaats is in deze gezellige en kinderrijke buurt. Vandaar ons verzoek aan u: kunt u voor De Bij een alternatieve, acceptabele locatie in de stad vinden?

Vriendelijke groet, namens onze buurtgenoten,

5.1,2,e

5.1,2,e